Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 18 april 2024*

”Begäran om förhandsavgörande – Europeiska unionens värderingar och mål – Artikel 2 FEU – Rättsstat – Artikel 19.1 andra stycket FEU – Oavhängig och opartisk domstol – Omorganisering av domstolars behörighet i en medlemsstat – Avskaffande av en särskild brottmålsdomstol – Begäran om förhandsavgörande kan inte tas upp till sakprövning”

I mål C-634/22,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Sofiyski gradski sad (Stadsdomstolen i Sofia, Bulgarien) genom beslut av den 28 september 2022, som inkom till domstolen den 10 oktober 2022, i brottmålet mot

OT,

PG,

CR,

VT,

MD,

ytterligare deltagare i rättegången:

Sofiyska gradska prokuratura,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Lycourgos (referent) samt domarna O. Spineanu-Matei, J.-C. Bonichot, S. Rodin och L.S. Rossi,

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

* Rättegångsspråk: bulgariska.

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Polens regering, genom B. Majczyna och S. Żyrek, båda i egenskap av ombud,

– Europeiska kommissionen, genom K. Herrmann, E. Rousseva och P.J. O. Van Nuffel, samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 23 november 2023 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 2, 6.1, 6.3 och 19.1 andra stycket FEU, jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), och av principen om unionsrättens företräde.

2 Begäran har framställts i ett brottmål mot fem personer avseende gärningar som kvalificerats som organiserad brottslighet.

Tillämpliga bestämmelser

3 I 43 § i övergångs- och slutbestämmelserna i zakon za izmenenie i dopalnanie na Zakona za sadebnata vlast (lagen om ändring och komplettering av lagen om rättsväsendet) (DV nr 32, av den 26 april 2022, nedan kallad ZIDZSV) föreskrivs följande:

”Från och med ikraftträdandet av denna lag avskaffas Spetsializiran nakazatelen sad [(Särskilda brottmålsdomstolen, Bulgarien)], Apelativen spetsializiran nakazatelen sad [(Särskilda appellationsdomstolen för brottmål, Bulgarien)], Spetsializirana prokuratura [(Särskilda åklagarmyndigheten)] och Apelativna spetsializirana prokuratura [(Särskilda överåklagarmyndigheten)].”

4 I 44 § i dessa övergångs- och slutbestämmelser föreskrivs följande:

”(1) Domarna i Spetsializiran nakazatelen sad [(Särskilda brottmålsdomstolen)] och Apelativen Spetsializiran nakazatelen sad [(Särskilda appellationsdomstolen för brottmål)] ska omplaceras på de villkor och enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 194.1.

(2) Inom 14 dagar från utfärdandet av denna lag får de personer som avses i punkt 1 inge en skrivelse till Domarkollegiet vid Högsta rättsrådet där de anger att de vill återgå till den tjänst inom rättsväsendet som de innehade innan de började arbeta vid Spetsializiran nakazatelen sad [(Särskilda brottmålsdomstolen)] och Apelativen Spetsializiran nakazatelen sad [(Särskilda appellationsdomstolen för brottmål)], beroende på vad som är tillämpligt.

(3) Inom 30 dagar från utgången av den frist som anges i punkt 2 ska Domarkollegiet vid Högsta rättsrådet fatta ett beslut om inrättande av tjänster vid domstolarna, motsvarande de tjänster som avskaffas vid Spetsializiran nakazatelen sad [(Särskilda brottmålsdomstolen)] och Apelativen Spetsializiran nakazatelen sad [(Särskilda appellationsdomstolen för brottmål)], med beaktande av de berörda domstolarnas arbetsbörda. Högst en fjärdedel av domarna vid den avskaffade

Spetsializiran nakazatelen sad [(Särskilda brottmålsdomstolen)] och högst en tredjedel domarna vid den avskaffade Apelativen Spetsializiran nakazatelen sad [(Särskild appellationsdomstolen för brottmål)] ska omplaceras till en och samma domstol.

(4) Efter utgången av den frist som anges i punkt 3 ska Domarkollegiet vid Högsta rättsrådet omplacera domarna från och med ikraftträdandet av denna lag.

(5) De beslut av Domarkollegiet vid Högsta rättsrådet som avses i punkt 4 ska vara omedelbart verkställbara.”

5 I 49 § i nämnda övergångs- och slutbestämmelser föreskrivs följande:

”Brottsmål i första instans vid Spetsializiran nakazatelen sad [(Särskilda brottmålsdomstolen)] i vilka det inte har hållits någon förberedande förhandling innan denna lag träder i kraft, ska överföras till behöriga domstolar inom sju dagar efter att denna lag trätt i kraft.”

6 I artikel 50 i samma övergångs- och slutbestämmelser föreskrivs följande:

”(1) Från och med ikraftträdandet av denna lag ska brottmål i första instans vid Spetsializiran nakazatelen sad [(Särskilda brottmålsdomstolen)] i vilka en förberedande förhandling har hållits omfattas av behörigheten för Sofiyski gradski sad [(Stadsdomstolen i Sofia, Bulgarien)] och målen ska fortsätta att handläggas av den dömande sammansättning som har hållit förhandlingen.

(2) Domare i den dömande sammansättningen som inte har omplacerats till Sofiyski gradski sad [(Stadsdomstolen i Sofia)] ska ges i uppdrag att medverka i handläggningen av målen fram till dess att de har avslutats.

(3) Domare i den dömande sammansättningen som har prövat brottmål i första instans i vilka dom har meddelats, ska ges i uppdrag att ange domskäl om de inte har omplacerats till Sofiyski gradski sad [(Stadsdomstolen i Sofia)].

…”

7 I 59 § i övergångs- och slutbestämmelserna för ZIDZSV föreskrivs följande:

”(1) Sofiyski gradski sad [(Stadsdomstolen i Sofia)] ska överta Spetsializiran nakazatelen sads [(Särskilda brottmålsdomstolen)] tillgångar, skulder, rättigheter och skyldigheter.

(2) Apelativen sad Sofia [(Appellationsdomstolen i Sofia, Bulgarien)] ska överta Apelativen spetsializiran nakazatelen sads [(Särskilda appellationsdomstolen för brottmål)] tillgångar, skulder, rättigheter och skyldigheter.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

8 Sedan den 12 juli 2019 har OT, PG, CR, VT och MD inledningsvis åtalats vid Spetsializiran nakazatelen sad (Särskilda brottmålsdomstolen) och, sedan den avskaffades, vid Sofiyski gradski sad (Stadsdomstolen i Sofia), för att ha deltagit i en kriminell organisation som ägnat sig åt samordnad utpressning.

9 Spetsializiran nakazatelen sad (Särskilda brottmålsdomstolen) och Apelativen Spetsializiran nakazatelen sad (Särskilda appellationsdomstolen för brottmål) (nedan tillsammans kallade de särskilda brottmålsdomstolarna) inrättades av den bulgariska lagstiftaren år 2011. Ursprungligen var dessa särskilda brottmålsdomstolar endast behöriga att pröva brott som begåtts av kriminella organisationer. Deras behörighet utvidgades därefter till att omfatta ”brott mot Republiken [Bulgarien]” och korruptionsbrott som inbegrep personer som innehar offentliga tjänster på hög nivå.

10 De särskilda brottmålsdomstolarna avskaffades från och med den 28 juli 2022, i enlighet med ZIDZSV.

11 I ZIDZSV föreskrivs att Sofiyski gradski sad (Stadsdomstolen i Sofia) och Apelativen sad Sofia (Appellationsdomstolen i Sofia) från och med detta datum efterträder Spetsializiran nakazatelen sad (Särskilda brottmålsdomstolen) respektive Apelativen Spetsializiran nakazatelen sad (Särskilda appellationsdomstolen i brottmål).

12 Det framgår av motiveringen till ZIDZSV att sådana strukturella och organisatoriska förändringar har till syfte att säkerställa den konstitutionella principen om rättsväsendets oberoende och tillvaratagandet av medborgarnas konstitutionella rättigheter. De särskilda brottmålsdomstolarna hade nämligen under sina tio års verksamhet inte uppnått de mål som fastställts för dem när de inrättades och sammanblandningen av de kriterier för materiell och personlig specialisering som definierade dessa domstolars behörighet hade väckt frågor om dessa domstolars oberoende.

13 Enligt punkt 50 i övergångs- och slutbestämmelserna i ZIDZSV ska sådana mål som det nationella målet, i vilka en förberedande förhandling hölls innan ZIDZSV trädde i kraft, avslutas av den dömande sammansättning som höll förhandlingen, trots att de särskilda brottmålsdomstolarna har avskaffats. I detta syfte har den bulgariska lagstiftaren föreskrivit att dessa mål ska överföras till Sofiyski gradski sad (Stadsdomstolen i Sofia) och till Apelativen sad Sofia (Appellationsdomstolen i Sofia), att förordnandena för de lekmannadomare som deltog i målet ska ändras så att de betraktas som lekmannadomare vid sistnämnda domstolar och att domare vid de särskilda brottmålsdomstolarna som inte har omplacerats dit ska tillfälligt förordnas att tjänstgöra där.

14 I förevarande fall är avdelningen vid Sofiyski gradski sad (Stadsdomstolen i Sofia), som numera är behörig att pröva det nationella målet, sammansatt på samma sätt som den avdelning vid Spetsializiran nakazatelen sad (Särskilda brottmålsdomstolen) som var behörig att pröva målet innan sistnämnda domstol avskaffades.

15 För det första, mot bakgrund av det ovan anförda, har den hänskjutande domstolen påpekat att OT:s advokat, i egenskap av företrädare för en icke-statlig organisation, den 25 februari 2022, medan det offentliga samrådsförfarandet avseende det lagförslag som ledde till antagandet av ZIDZSV pågick, uttalade sig offentligt till förmån för att Spetsializiran nakazatelen sad (Särskilda brottmålsdomstolen) skulle avskaffas, med motiveringen att denna särskilda brottmålsdomstol inte kunde garantera en rättvis rättegång.

16 Även efter antagandet av ZIDZSV har OT emellertid inte framställt någon jävsinvändning. Den hänskjutande domstolen kan inte heller se någon grund för att förklara sig jävig, eftersom den anser att det inte föreligger någon subjektiv partiskhet i förhållande till det nationella målet i sig eller till parterna i nämnda mål.

17 Ett sådant offentligt uttalande som OT:s advokat gjort ger emellertid, enligt den hänskjutande domstolen, upphov till en legitim oro över dess oberoende och opartiskhet. Detsamma gäller de skäl som den bulgariska lagstiftaren har anfört för att motivera avskaffandet av de särskilda brottmålsdomstolarna, eftersom dessa skäl innebär ett ifrågasättande av oberoendet inte enbart för den avdelning som hade att pröva brottmålet mot OT, utan för hela Spetsializiran nakazatelen sad (Särskilda brottmålsdomstolen).

18 För det andra har den hänskjutande domstolen uttryckt tvivel om huruvida dessa skäl är förenliga med unionsrätten.

19 Den hänskjutande domstolen har således påpekat att det fram till antagandet av ZIDZSV var ostridigt att Spetsializiran nakazatelen sad (Särskilda brottmålsdomstolen) uppfyllde kraven i artikel 19.1 andra stycket FEU, artikel 267 tredje stycket FEUF och artikel 47 andra stycket i stadgan.

20 Enligt den hänskjutande domstolen har dessutom den bulgariska lagstiftaren aldrig presenterat några konkreta bevis till stöd för de skäl som föranlett lagstiftaren att dra slutsatsen att de särskilda brottmålsdomstolarna inte var oberoende och inte skyddade medborgarnas konstitutionella rättigheter, trots att sådana skäl borde ha styrkts på lämpligt sätt.

21 För det tredje vill den hänskjutande domstolen slutligen få klarhet i huruvida den, med hänsyn till de skäl som motiverade att Spetsializiran nakazatelen sad (Särskilda brottmålsdomstolen) avskaffades, kan fortsätta att pröva de mål som pågår vid den och, för det fall den inte skulle förklara sig jävig, vilken inverkan detta skulle få för de beslut som den skulle komma att fatta.

22 Mot denna bakgrund beslutade Sofiyski gradski sad (Stadsdomstolen i Sofia) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:

”1) Ska artiklarna 2, 6.1, 6.3 och 19.1 andra stycket FEU jämförda med artikel 47 i [stadgan] tolkas så, att uppfyllelsen av kravet på oberoende som ställs på en domstol vilken avskaffats genom [ZIDZSV] – enligt vilken domarna vid denna domstol emellertid ska fortsätta handläggningen av ärenden fram till [den tidpunkt då denna domstol avskaffas] och även därefter om förberedande förhandlingar redan genomförts – påverkas när skälen som anförts för att avskaffa domstolen är att detta ska garantera den konstitutionella principen om rättsväsendets oberoende och skyddet för medborgarnas konstitutionella rättigheter, men det däremot inte i vederbörlig ordning visats vilka omständigheter som låg till grund för slutsatsen att [denna princip har åsidosatts]?

2) Ska nämnda unionsrättsliga bestämmelser tolkas så, att de utgör hinder för nationella bestämmelser såsom de i [ZIDZSV] som innebär att en självständig rättslig myndighet i Bulgarien, Spetsializiran nakazatelen sad [(Särskilda brottmålsdomstolen)] avskaffas helt mot bakgrund av den ovannämnda motiveringen och även innebär att domarna (inbegripet domarna vid avdelningen som handlägger förevarande mål) omplaceras från denna domstol till olika andra domstolar, samtidigt som dessa domare är skyldiga att fortsätta behandla de ärenden som inletts och pågick vid den avskaffade domstolen?

3) Om så är fallet: Vilka processuella åtgärder ska – även mot bakgrund av unionsrättens företräde – domarna vid de nyligen avskaffade domstolarna vidta i de mål som pågick vid den avskaffade domstolen (som de enligt lag är skyldiga att avsluta), även med hänsyn till deras skyldighet att noggrant pröva huruvida de får fortsätta handläggningen på grund av

jäv? Vilka följder skulle det få för de processuella beslut som fattats av den nyligen avskaffade domstolen i de ärenden som ska avslutas och för de rättsakter varigenom dessa ärenden avslutas?”

Domstolens behörighet

23 Den polska regeringen har i huvudsak gjort gällande att spörsmål som rör organisationen av medlemsstaternas domstolsväsende, såsom de spörsmål som tas upp i tolkningsfrågorna, omfattas av medlemsstaternas exklusiva befogenhet och inte av unionsrättens materiella tillämpningsområde.

24 EU-domstolen erinrar om att enligt fast rättspraxis är det visserligen medlemsstaterna som har befogenhet att organisera domstolsväsendet i respektive land. Medlemsstaterna är dock skyldiga att därvid iaktta de skyldigheter som åligger dem enligt unionsrätten när de utövar denna befogenhet (dom av den 19 november 2019, A.K. m.fl. (Oavhängigheten hos avdelningen för disciplinära mål vid Högsta domstolen), C-585/18, C-624/18 och C-625/18, EU:C:2019:982, punkt 75 och dom av den 9 januari 2024, G. m.fl. (Utnämning av domare vid allmänna domstolar i Polen), C-181/21 och C-269/21, EU:C:2024:1, punkt 57 och där angiven rättspraxis).

25 Det framgår dessutom tydligt av tolkningsfrågornas lydelse att de inte avser tolkningen av bulgarisk rätt, utan tolkningen av de i tolkningsfrågorna angivna unionsbestämmelserna.

26 Härav följer att EU-domstolen är behörig att pröva begäran om förhandsavgörande.

Huruvida begäran om förhandsavgörande kan tas upp till prövning

27 Den polska regeringen anser att det nationella målet inte har någon anknytning till unionsrätten och att tolkningsfrågorna därför inte kan tas upp till sakprövning.

28 Även Europeiska kommissionen anser att dessa frågor inte kan tas upp till sakprövning, eftersom den hänskjutande domstolens tvivel är hypotetiska, på grund av att nämnda domstol inte har angett något subjektivt skäl för att förklara sig jävig och parterna i det nationella målet inte har ifrågasatt dess objektiva opartiskhet. Enligt kommissionen saknar dessa frågor dessutom relevans för utgången i det nationella målet, eftersom de strukturella och organisatoriska förändringar som ZIDSZV har inneburit endast avser Spetsializiran nakazatelen sad (Särskilda brottmålsdomstolen) och inte den hänskjutande domstolen.

29 Domstolen konstaterar att det enligt fast rättspraxis ankommer uteslutande på den nationella domstolen, vid vilken målet anhängiggjorts och vilken har ansvaret för det rättsliga avgörandet, att mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i målet bedöma såväl om ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken som relevansen av de frågor som ställs till EU-domstolen. Härav följer att de nationella domstolarnas frågor presumeras vara relevanta och att EU-domstolen endast kan neka att besvara frågorna om det är uppenbart att den begärda tolkningen av unionsrätten inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller saken i det nationella målet eller då frågeställningen är hypotetisk eller EU-domstolen inte har tillgång till sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för att kunna ge ett användbart svar på de frågor som ställts till den (se, bland annat, dom av den 21 december 2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, punkt 64 och där angiven rättspraxis).

30 Såsom framgår av själva ordalydelsen i artikel 267 FEUF ska det begärda förhandsavgörandet vara ”nödvändigt” för att den hänskjutande domstolen ska kunna ”döma i saken” i det mål som är anhängigt vid den (dom av den 24 november 2020, Openbaar Ministerie (Urkundsförfalskning), C-510/19, EU:C:2020:953, punkt 27 och där angiven rättspraxis).

31 Domstolen har således erinrat om att det framgår av såväl ordalydelsen som systematiken i artikel 267 FEUF att förfarandet med förhandsavgörande förutsätter att ett mål faktiskt är anhängigt vid den nationella domstolen och att den nationella domstolen inom ramen för detta mål kommer att meddela ett avgörande med avseende på vilket förhandsavgörandet kan beaktas. I ett sådant förfarande måste det således föreligga ett sådant samband mellan det berörda målet och de unionsbestämmelser vars tolkning begärts att tolkningen tillgodoser ett objektivt behov för det avgörande som den hänskjutande domstolen ska meddela (dom av den 9 januari 2024, G. m.fl. (Utnämning av domare vid allmänna domstolar i Polen), C-181/21 och C-269/21, EU:C:2024:1, punkterna 64 och 65 och där angiven rättspraxis).

32 I förevarande fall vill den hänskjutande domstolen i huvudsak få klarhet i huruvida artiklarna 2, 6.1, 6.3 och 19.1 andra stycket FEU, jämförda med artikel 47 i stadgan, ska tolkas så, att de utgör hinder för att ledamöterna i en domstol som en medlemsstat har avskaffat i syfte att upprätthålla den konstitutionella principen om domstolsväsendets oberoende och tillvaratagandet av medborgarnas konstitutionella rättigheter, i egenskap av ledamöter i den domstol som har efterträtt den på detta sätt avskaffade domstolen, kan fortsätta att pröva vissa av de mål som de inlett prövningen av när de var ledamöter i den sistnämnda domstolen.

33 Det framgår av skälen till beslutet om hänskjutande att tolkningsfrågorna närmare bestämt avser tolkningen av principen om domares oavhängighet, såsom den garanteras genom de unionsrättsliga bestämmelser som nämns i föregående punkt.

34 Domstolen erinrar härvidlag om att även om fördelningen eller omorganiseringen av domstolars behörighet i en medlemsstat i princip omfattas av den frihet som garanteras medlemsstaternas i artikel 4.2 FEU, gäller detta endast under förutsättning, bland annat, att en sådan fördelning eller omorganisation inte undergräver respekten för rättsstatens värde, som stadfästs i artikel 2 FEU, eller de krav som i detta avseende följer av artikel 19.1 andra stycket FEU, inbegripet de krav på att de domstolar som ska tolka och tillämpa unionsrätten ska vara oberoende, opartiska och ha inrättats enligt lag (dom av den 5 juni 2023, kommissionen/Polen (Domares oavhängighet och privatliv), C-204/21, EU:C:2023:442, punkt 263).

35 Kravet på domstolarnas oberoende, som följer av artikel 19.1 andra stycket FEU, omfattar två aspekter. Den första aspekten, som är av extern natur, förutsätter att den aktuella domstolsinstansen fullgör sina uppgifter helt självständigt, utan att vara underställd någon annan och utan att ta emot order eller instruktioner från något håll och att den således är skyddad mot yttre inblandning eller påtryckningar som kan äventyra dess ledamöters oberoende prövning och påverka deras avgöranden. Den andra aspekten är av intern natur och sammanfaller med begreppet opartiskhet. Den handlar om att avståndet gentemot parterna och deras respektive intressen vad gäller saken i målet ska vara detsamma. Den sistnämnda aspekten förutsätter att objektivitet iakttas och att det inte föreligger något annat intresse vad gäller utgången i målet än vad som följer av en strikt tillämpning av rättsreglerna (dom av den 22 februari 2022, RS (Verkan av domar från en författningsdomstol), C-430/21, EU:C:2022:99, punkt 41 och där angiven rättspraxis).

36 Kravet på domarnas oavhängighet innebär ett krav på att det regelverk som är tillämpligt på omplaceringar utan vederbörandes samtycke ska uppfylla bland annat de garantier som krävs för att undvika att denna oavhängighet äventyras genom direkta eller indirekta yttre ingripanden. Det är således viktigt att sådana åtgärder endast kan beslutas om det finns godtagbara skäl som särskilt är att hänföra till att tillgängliga personalresurser ska allokeras på ett sätt som säkerställer en god rättskipning(se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 oktober 2021, W.Ż.(Högsta domstolens avdelning för extraordinär kontroll och offentliga angelägenheter – Tillsättning), C-487/19, EU:C:2021:798, punkterna 117 och 118).

37 I förevarande fall har den bulgariska lagstiftaren beslutat att avskaffa Spetsializiran nakazatelen sad (Särskilda brottmålsdomstolen) på grund av tvingande hänsyn till behovet av att säkerställa en god rättskipning, utan att för den skull ifrågasätta oavhängigheten hos ledamöterna i den domstolen.

38 Det framgår nämligen av motiveringen till ZIDZSV, såsom den anges i punkt 15 i beslutet om hänskjutande, att det var koncentrationen av mycket känsliga mål som skulle handläggas av Spetsializiran nakazatelen sad (Särskilda brottmålsdomstolen) som riskerade att den domstolen skulle brista i effektivitet och utsättas för otillbörlig påtryckning. Vidare följer det av de relevanta bestämmelserna i bulgarisk rätt att den bulgariska lagstiftaren ansåg att domarna som tjänstgjort vid nämnda domstol var tillräckligt oavhängiga och opartiska för att vid Sofiyski gradski sad (Stadsdomstolen i Sofia) fortsätta att behandla mål där en förberedande förhandling hade ägt rum vid Spetsializiran nakazatelen sad (Särskilda brottmålsdomstolen).

39 Såsom har påpekats i punkt 16 ovan har dessutom parterna i det nationella målet inte ifrågasatt den hänskjutande domstolens oberoende eller opartiskhet, och sistnämnda domstol hyser inga tvivel om sin subjektiva opartiskhet.

40 Även om det är riktigt att varje domstol är skyldig att kontrollera att den utgör en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag, i den mening som avses i bland annat artikel 19.1 andra stycket FEU, när det föreligger allvarliga tvivel på denna punkt (dom av den 9 januari 2024, G. m.fl. (Utnämning av domare vid allmänna domstolar i Polen), C-181/21 och C-269/21, EU:C:2024:1, punkt 68 och där angiven rättspraxis), är det emellertid inte möjligt att utifrån begäran om förhandsavgörande förstå skälen till att ett sådant tvivel skulle föreligga i förevarande fall.

41 En tolkning av de bestämmelser i unionsrätten som ligger till grund för kraven på oberoende och opartiskhet hos de domstolar som ska tolka och tillämpa unionsrätten framstår således inte som nödvändig för att avgöra det nationella målet.

42 Härav följer att begäran om förhandsavgörande inte kan tas upp till prövning.

Rättegångskostnader

43 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

Den begäran om förhandsavgörande som ingetts av Sofiyski gradski sad (Stadsdomstolen i Sofia, Bulgarien) genom beslut av den 28 september 2022 avvisas.

Underskrifter